

got samtal, utan hade sina tan-
ker till Gud, befallande sig under
hans beskydd, sade barnen till hen-
ne vidare: vi vilja komma igen
om halftredje natt, hvar med och på
träget med barnen togs neder af den
bädden, som gaf sig upp igen.
Prästen sjelf, som låg i samma
kammare, var fallen i en så djup
sömn, att han af allt detta intet
förnam. Några dagar derefter
om en torsdags natt var åter helt
lyst i kammaren, hvarest Präste
hustruns moder låg vakig, och här-
des ett temmeligt gorr på golvet.
Hon tillade derpå ut igenom gar-
dinerne, som voro och faste, och
tyckte sig se en höfd med smält

folk som gingo fram och tillbaka,
men i synnerhet en liten man un-
der en silfverdukens himmel, som
hängde på silfver stänger och vändt
buren af fyra andra; i det sam-
ma örets träget med barnen åter
igen in uti sängen ofvan på den
bädden, och kom med dem tillika
i sängen en liten man, som var
svartbrun, hade svart hår, som
lemull, och deraf allenast en träs
fram i pannan och en vid hvardena
örat och på en del af sina fingrar
var han något luden. Barnen stäl-
de sig då såsom de tillförne ha-
de gjort, och sade, bedjandes: "O var
god, fru plajas vara god, samtyck
att vi må få vort horn igen".